

saa faar en passende Forbedring, der nogenlunde kan svare til, hvad de Funktionærklasser, som det nærmest maa sammenstilles med, have faaet. En saadan Lønningsforbedring er det, der foreslaas i dette Forslag. Den talrigste Klasse er Gendarmen og Sergenter. Jeg nævner dem i Sammenhæng, fordi der allerede nu finder en regelmæssig Oprykning Sted fra Gendarm til Sergent, og fordi dette Forhold udvikles yderligere ved det foreliggende Lovforslag, hvorefter der bliver en kontinuerlig Oprykning fra den ene Klasse til den anden, saavel i Grad som i Lønning — Gendarmernes Grundløn, inklusive Kvartergodtgørelse, har hidtil været 800 Kr. Det er foreslaaet at hæve denne Grundløn til 900 Kr. De stige nu gennem 20 Aar til en Slutningsløn af 1,170 Kr., men det normale er, at de efter en vis Tjenestetid avancere til Sergenter, og for disse er Slutlønnen efter 20 Aars Tjenestetid, Kvartergodtgørelsen stadig iberegnet, 1,374 Kr. Nu foreslaas der som sagt her en fortløbende Oprykning for den samlede Gendarm- og Sergentklasse med Alderstillæg hvert 4de Aar paa 120 Kr. til 1,260 Kr. og derefter hvert 4de Aar med 150 Kr. indtil 1,560 Kr., Sergent-Slutlønnen, der er lig Slutlønnen for Hærens Sergenter. Efter 8 Aars Tjeneste kunne saa ifølge dette Forslag Gendarmene udnævnes til Sergenter, og det er saaledes at forstaa, at hvor der ikke er særlig Hindring for Avancementet, vil det normalt finde Sted, men selv hvor det ikke finder Sted, vil Gendarmen, saafremt man ikke finder Anledning til at afskedige ham, rykke videre op i Lønningsklasserne, som det her foreslaas. — For de 7 Oversergenter og de 2 Stabssergenter er Lønnen her foreslaaet nøjagtig lig den tilsvarende for Hærens Oversergenter og Stabssergenter, hvad der for de paagældende vil betyde en Forbedring paa 200—300 Kr. aarlig. Chefens og næstkommanderendes Grundløn, henholdsvis 4,000 Kr. og 2,200 Kr., vil efter Forslaget blive henholdsvis 4,200 og 2,400 Kr. De stige saa hvert 4de Aar for Chefens Vedkommende med 300 Kr. og for næstkommanderendes med 250 Kr. indtil henholdsvis 5,400 Kr. og 3,400 Kr., det vil sige 400 Kr. højere, end Slutlønnen nu er for begge disses Vedkommende. Chefen begynder altsaa, hvis disse Sætses sammenlignes med de tilsvarende militære Graders, med højeste Kaptajns-gage og ender med laveste Oberstløjtnants-gage, og den næstkommanderende begynder med en Gage, der er 300 Kr.

over højeste Premierløjtnants-gage, og ender med en Løn, der er 400 Kr. højere end yngste Kaptajns-gage.

Der er saa i Forslaget indført forskellige Ændringer i de nuværende Forhold, som gennem Praksis have vist sig hensigtsmæssige. En af de vigtigste er, at der er sat en Aldersgrænse for Underofficerer og Gendarmen ved det 65. Aar. Tjenesten er af saa anstrengende Natur, at det ikke vil være rigtigt at beholde dem udover denne Alder. Endvidere er der, som jeg nævnedes før, den kontinuerlige Oprykning fra Gendarm til Sergent. Jeg skal yderligere nævne, at det er Hensigten nu, som det ogsaa er angivet i Motiverne til det oprindelige Forslag, at lade Stabssergentklassen, der hidtil er rekrutteret fra Hærens Underofficersklasse, særlig Rytteriets, blive en Oprykningspost for Oversergentklassen indenfor selve Gendarmerikorpsset. Denne Bestemmelse vil give noget mere Luft indenfor Korpsset, og den vil blive modtaget med Taknemmelighed. — Det samme tror jeg vil blive Tilfældet med den nye § 5, ifølge hvilken Korpsets Underofficerer og Gendarmen, der ansættes i civile Stilling under en Statsmyndighed, straks komme op paa det Lønningstrin i den ny Stilling, som er nærmest højere end den i den hidtidige Stilling oppebaarne Lønning. Ved Pensionering fra den ny Stilling medregnes deres Tjenestetid som Underofficerer eller Gendarmen. Det er et længe næret Ønske i Korpsset, som her bliver opfyldt.

Hvad Forslagets finansielle Resultat angaar, vil det for Finansaaret 1911—12 medføre en Udgift af 162,670 Kr. De ville i Motiverne til det oprindelige Forslag finde anført en Sum af 165,735 Kr.; men herfra maa drages 3,065 Kr., hvilket er den Besparelse, der vil fremkomme i Finansaaret 1911—12 ved den kontinuerlige Oprykning, som er indført. Jeg skylder dog at sige, at denne i Folketinget foretagne Ændring med den kontinuerlige Oprykning vil medføre en noget forøget Udgift, naar Lovens Bestemmelser komme til fuld Virkning. I Finansaaret 1919—20, hvor man kan regne, at den fulde Virkning af denne Bestemmelse er indtraadt, vil den betyde en Merudgift i Forhold til det oprindelige Forslag af 5,662 Kr. — Disse 162,670 Kr., som efter det forelagte Forslag ville blive Bekostningen i Finansaaret 1911—12, betyde i Forhold til den nuværende Ordning efter Loven af 1902 en Udgiftsforøgelse paa godt 20,000 Kr., idet Udgiften nu er 142,111 Kr. Men